

Protokol nahrávky*

Pamětník: Miloš Štědroň

Datum a místo natáčení: 8. 7., 9. 7., 10. 7. a 11. 7. 2017 v Brně

Natočil a zpracoval: Vilém Faltýnek

Miloš Štědroň – 1. část záznamu	
1. NAHRÁVKA	
0:00:00	Představení pamětníka. Narozen 9. 2. 1942 v Brně. Otec Miloš Štědroň byl vystudovaný geograf, ale pracoval jako úředník. Matka Anna Kupková. Její otec Antonín Kupka byl velmi kulturní, dal se k vojákům a z trestu byl přeložen do Budvy v Černé Hoře, kde se seznámil s babičkou Mariou Mitrovič. Po návratu se narodila matka 1910, o dva roky později teta. Obě byly dlouhověké, teta zemřela jako stotřiletá, k jubileu jí gratuloval belgický král. Procestovala celý svět, měla dobrodružný život, uměla rusky a v Belgii pracovala v domově pro staré ruské šlechtičny. MŠ se tam v 60. letech setkal s vnučkou A. S. Puškina. – Matka se seznámila s otcem ve Vyškově, kde dědeček sloužil jako plukovní lékař. MŠ vyrůstal jako jedináček, staral se o něj dědeček, mluvil několika jazyky, dovychoval ho. Později ho převzal do péče strýc, muzikant, kritik, od pěti let dával MŠ hudební vzdělání a vodil ho do divadla. V dětství viděl „Z mrtvého domu“ a jiné hostovačky, světovou premiéru „Osudu“. – Václav Věžník, rozcházejí se v názoru na současnou operní režii. – Režisér Jílek, bydleli nedaleko od sebe, potkávali se. – Zážitky z činohry, éra Sokolovského a Hynšta. „Zadržitelný vzestup Arthura Uie“ viděl několikrát. Problém s brechtovským herectvím. Zážitek získal MŠ pro Brechta a Sokolovského, chodil na zkoušky.
0:22:35	MŠ je zakládající člen divadla Husa na provázku, v knize [odkaz na publikaci Petr Oslzlý a kol.: Divadlo Husa na provázku 1968/7/ – 1998, Brno, CED–Ulita 1999] chybí telegram Karle Mahenové, pod nímž je MŠ spolupodepsaný. Elza (Eliška) Balzerová. Bolek Polívka je entertainer, ne herec. Inscenace „Krále Leara“, „Šašek a syn“. Miroslav Donutil. Vzpomínka na inscenaci „Romea a Julie“, v níž Donutil hrál po boku [Libuše] Šafránkové a Alfréda Strejčka. Napětí mezi Polívkou a Donutilem v Divadle na provázku.
0:32:51	Strýc Bohumír Štědroň, vyučoval na univerzitě, byl tvůrcem Československého hudebního slovníku osob a institucí. MŠ chodil do školy na Staňkovu ulici, gymnázium v ulici Tábor. Narátora lákala latina, latinář Veselík. Hodiny klavíru, po strýci byl přiveden k profesorce Anně Holubové, která byla žačkou Vítězslava Nováka a zaměstnankyní Leoše Janáčka. Jejím žákem byl Pavel Haas. – Původ rodu Štědroňů v Holicích. Otcovi bratři Vladimír, Bohumír a Jan, vynikající houslista, jehož synem je zpěvák Jiří Štědroň. Jeho spolužákem na JAMU byli Frej, Galatíková aj. Vzpomínka na kárnou komisi kvůli tělocvikářce Mrázkové.
0:45:53:	Ludvík Kundera starší, rektor JAMU. Jako tajemník Klubu moravských skladatelů byl iniciátorem pozvání Bély Bartóka do Brna. MŠ psal disertaci „Janáček a hudba 20. století“. – Přátelství s Josefem Válkou, MŠ i Válka byli na fakultě jen na přechodnou dobu. Na univerzitě učí od roku 1971, před tím působil v Moravském zemském muzeu a vedl Divadlo hudby a poezie. – Během studia gymnázia začal komponovat, už v 9.

* Protokol nepředkládá ověřená fakta. Reprodukuje informace v té podobě, v jaké je uvádí narátor. Případná vnější doplnění jsou odlišena hranatými závorkami.

	třídě napsal operu „Tři mušketyři po deseti letech“. Strýc ho vedl k Janáčkově. Po gymnáziu nešel na konzervatoř, ale na filosofickou fakultu. Rodina nebyla politicky organizována, MŠ byl orientován doleva, pod vlivem marxismu. – Tažení proti T. G. Masarykovi začalo až po smrti K. Gottwalda. – Vznik Československa v roce 1918.
1:03:57	Studium na gymnáziu. Přijetí na Masarykovu univerzitu v roce 1959 nebylo snadné. Strýc Bohumír na fakultě učil. MŠ studoval kombinaci bohemistika – hudební výchova, protože hudební věda nebyla otevřena. Později si vynutil otevření oboru, celá skupina sedmi studentů tam v 2. ročníku přešla. Spolužáci Václav Němec, Hana Blatná (příbuzná básníka Ivana Blatného a skladatele Pavla Blatného)... Zdena Vojtíšková, Milan Daňhel, Jan Uhde aj. – Na hudební vědě měl teoretické předměty, soukromě chodil na hodiny skladby k Vilému Blažkovi a ke Zdeňkovi Blažkovi. Současně studoval dva roky na konzervatoři klavír. Ve třetím ročníku strýc seznámil narátora s [Miloslavem] Ištvanem, Aloisem Piňosem a Josefem Bergem. Ti ho přiměli, aby přestoupil na JAMU. Složil úspěšně talentové zkoušky a odešel na roční vojenskou službu. Po návratu v roce 1965 MŠ nastoupil na JAMU.
1:19:46	Vojna v Pardubicích, sloužil jako radista u spojovacího pluku. – Kamarád Luboš Mezník. Není totožný s Jaroslavem Mezníkem, historikem, synem bývalého zemského prezidenta. MŠ měl na vojně dobrou pozici, protože pomáhal podplukovníkovi v přípravě na povinnou maturitu. Získal hodnost podporučíka. Další historiky z vojny. – Od roku 1965 studium na JAMU, po návratu z vojny „Liška Bystrouška“ v nově otevřeném Janáčkově divadle. Janáčkova hospodyně Mária Stejskalová. – Studium si prodloužil o obor Experimentální hudba. Absolventem taky Arnošt Parsch, hodně spolupracovali. – Úvaha o vztahu českých a moravských Němců k československé republice. – O autorce Hahnové a předsedovi Sudetoněmeckého landsmanšaftu a jejich účasti v Přidalově Klubu Netopýr. – Jak se Arnošt Parsch dostal k hudbě, seznámili se při studiu na JAMU. Vzájemně se doplňovali, MŠ vymýšlel a inicioval projekty, Parsch je dotahoval.
1:39:44	Studium Experimentální a elektronické hudby. Způsob notace. Už v letech 1962–1963 měli v rozhlase snímky z Kölnu. V letech 1966–1967 zahájilo v brněnském rozhlase činnost speciální studio, vedl ho Jiří Hanousek, švagr Jana Nováka. Skladatelská osobnost Jana Nováka. Měl vztah k latině. Emigroval, zemřel v Konstanzi. MŠ napsal skladbu s latinským textem, Jan Novák ji zařadil do svého koncertu. V roce 1964 Novák utrpěl otřes kvůli volbám, byl vyloučen ze svazu skladatelů.
1:55:57	Zakazování hudební skladatelů v Brně. V Praze Janáček. Jiří Pauer. MŠ napsal skladbu pro M. Venhodu a Pražské madrigalisty. Hráli společně s Due Boemi [di Praga], setkání s Pauerem. Postihy vždy „po česku“, nejprve vznikla fáma, pak se všichni báli dotyčného autora uvádět. – Ivo Odehnal, valašský básník. Jak to bylo se zákazem Skácela a vydáním sbírky „Na dávném prosu“. Změny v 2. polovině 80. let. Pokládání základního kamene nového Divadla na provázku 1987. – Nástup normalizace probíhal na Moravě jinak než v Praze. Příklad s těsně polistopadovým koncertem Due Boemi. Jiný příklad s letní školou slovanských studií. Docentura společně s Petrem Ebenem. Reprodukovaná vzpomínka A. Lustiga, zkušenosti českých židů.
2:22:11	Konkrétní a elektronická hudba. Festival Warszawska Jesień. Sledovali pořady [Ctirada] Kohoutka v Malém divadle hudby (a poezie), MŠ ho vedl do roku 1972. Festival poezie v podání Mirka Kovaříka, tři večery po sobě včetně Karáska a Blatného. V Divadle hudby pracoval už za studií, 1962. Navazoval na Alenu Veselou. Odkud se vzal koncept „divadla hudby“, v Praze, propagační záležitost vydavatelů gramodesek. Básník Pavel Řezníček. Jiří Veselský. Elektronické studio brněnského

	rozhlasu, neexistovalo de iure. Vztah pražského a brněnského rozhlasu. Hudební recenzenti V. Čech a B. Klepal. MŠ točil ve studiu Čs. rozhlasu vlastní skladbu. V Praze byl hlavou všeho Eduard Herzog, v Praze též VURT (Výzkumný ústav rozhlasu a televize). Přednáška Pierra Schaeffera v Praze.
2. NAHRÁVKA	
2:36:45	Studio elektronické hudby v Československém rozhlase Brno. Kontakty s plzeňským studiem EAH. MŠ tam točil svou skladbu „BIS“. Veřejné koncerty elektronické hudby v rozhlasovém studiu Dukla (na stadionu Dukly). Točily se tam rozhlasové verze provázkových inscenací. Vzpomínka na „Komedii o umučení a slavném vzkříšení pána a spasitele našeho Ježíše Krista“. – Spolupráce MŠ s režisérem (Evženem) Sokolovským. Spolupráce s režisérem [Ottou] Ševčíkem. Evald Schorm a inscenace „Deseti dnů, které otřásly světem“. Pavla Schönová, původně herečka v DNP, alternovala s Veškrnovou v „Profesionální ženě“, později redaktorka pražského rozhlasu. – Herec [Václav] Kyzling, komunista. – Mahenova činohra, 1971, Kaločův „Romeo a Julie“.
3:00:16	Vzpomínky na Evžena Sokolovského. Podílel se na dokončování inscenace režiséra Zdeňka Pospíšila, která se nedočkala premiéry kvůli Pospíšilově úmrtí.
3:18:53	Zdeněk Pospíšil. V roce 1968 se poznali na Provázku, později skládal písničky do Kommedie dell'arte a Balady pro banditu. Psychicky byl zatížený po tatínkovi. Původní představa, jak Baladu nafilmovat – experimentálně. Sís to natočil jinak, výsledek nebyl MŠ po chuti. Jeho emigrace do Švýcarska, „Pohádky o mašinkách“. Lenka Loubalová, jeho poslední žena, herečka a zpěvačka z DNP. Co předcházelo jeho úmrtí. Právě se otvíralo nové divadlo, a v té době zemřel při autonehodě i Jiří Bulis. – Režirování žen, ovládala Eva Tálská. – Porušením původního trojúhelníku Tálská–Scherhauser–Pospíšil vzala za své původní logika Provázku. – Způsob Pospíšilova odchodu za hranice.
3:34:31	Studium MŠ na FF MU. Kontakt se studenty herectví JAMU, zaměstnával recitátory v Divadle hudby. Poznal několik ročníků herců, patřili mezi ně Galatíková, Frej, Bartoška, Zedníček, Heřmánek, Polívka, Pecha, Balzerová, Vlasák... Studenti režie ho žádali o hudební spolupráci. Režisérka Pašková mu zadala první hudbu pro Husu na provázku. – Inscenace „Sir Halewyn“, celé na hudebním podkladu, hudba bohužel neexistuje.
3:44:17	<i>(nad publikací Petra Oslzlého a kol.: Divadlo Husa na provázku 1968/7/ – 1998)</i> Inscenace E. Tálské „Pařížská navštívení“. Reliéfní, egyptská stylizace. Účinkující Eva Jakoubková, nešťastný životní příběh. – Inscenace „Vyvolávači“. Původně v Dukle, pak zrežirovaná inscenace do repertoáru. Doba vyprodaných představení začala až v polovině 70. let. – MŠ se znal s Scherhauserem od jeho 16 let, jako gymnazista.
3:53:00	Neprofesionální éra Husy na provázku. Zaštitění obstaral otec Evy Tálské. Pozice Petra Oslzlého v počátcích divadla. Dohoda o působení v Domě umění. Původně jen jeden stálý herec – Jiří Pecha. Pozice Bolka Polívky a vztah k souboru Husy. Inscenace Tótovcí – silně nakročeno k profesionalizaci, větší soubor. – Letní scéna divadla na nádvoří Domu pánů z Kunštátu. – Don Quijote, výtvarný motiv starého bicyklu putoval inscenacemi („Máj“, „Se mnou smrt a kůň“). – Na kterých inscenacích Tálské se MŠ nepodílel. Herec Václav Svoboda. – Ideový dozor nad divadlem měl Bořivoj Srba. Z nepravdivé dramaturgie divadlo výjimečně ustoupilo k dramatu. – Kolega skladatel Adamík, dělal hudbu ke „Křižníku Potěmkinu Tauričevskému“ [„11 dní křižníku Kníže Potěmkin Tauričevský“]. – První období divadla zpracoval Bořivoj Srba.

4:05:01	Životní situace MŠ, kombinace studia, práce v MZM a spolupráce s divadlem. – Piňosovo učitelské vedení, nezasahoval do hudebního myšlení studenta. Založili festival Expozice experimentální hudby, po třech ročnících zakázaný. Navazuje dnešní ENH. Silný umělecký tlak skvělých učitelů. Učil se prepisováním Monteverdiho partitur. – Piňos a Ištvan ho vzali do autorského týmu. Kolektivní hudební tvorba. – V inscenacích DNP byl MŠ aktivní i jako klavírista. Polovinu představení „Balady pro banditu“ odehrál jako hráč na bicí, jinak Aleš Zábaj. Návštěva Johna Updika v Brně na představení „Chameleona“. Kulturní dohoda ČSSR s USA. Součástí inscenace byla diskuse na závěr. „Chameleona“ a Zweiga přinesl MŠ.
4:17:15	Výstava amerického experimentálního divadla v Domě umění, zřejmě díky Oslzlého zájmu. MŠ znal J. Cage, K.-H. Stockhausen byl větší skladatel. Skladatel je ten, kdo víc odpovídá za výsledek. – Muzikál, A. L. Weber. K. Svoboda byl hitmaker, ale ne muzikálový skladatel. – Význam aranžérů.
4:29:28	Členství ve svazu skladatelů. Stal se členem po pádu Novotného, v roce 1967, na brněnské odbočce. Současně byl jmenován do rehabilitační komise. Mělo to později následky. Na začátku 70. let byl svaz zrušen a vytvořen nový se „zdravým jádrem“. Tam byl přijat v roce 1973. – Natáčení „Příběhů dlouhého nosu“ pro film, v Praze. Režisér Vladimír Sís. Donutil jednat o přestup na zábradlí. Pak získal angažmá v Národním divadle. Situace M. Donutila v ND. Politická atmosféra konce 80. let. – Pro Příběhy dlouhého nosu napsal MŠ hudbu parodující operní nešvary. Ve hře při představeních se střídali s Idu Kelarovou.
4:42:58	Způsob zkoušení Evy Tálské. – Petr Oslzlý jako dramaturg. – Dramaturg Městského divadla Šotkovský. Funkce dramaturga obecně. – Vliv Living Theatre, viděli ho s kolegy z DNP v Dubrovniku. MŠ viděl taky Planchonova „Tartuffa“. Od Comédie-Française viděl „Učené ženy“ v Bruselu. Jako mladý viděl v Brně „Cida“ s Gerardem Philipem. – MŠ jako dítě byl sečtělý. Soused v ulici měl výbornou knihovnu, mohl si u nich půjčovat knihy. Jeho syn Václav Pletka. – Příběh s neznámým skladatelem, který je uveden v Dlabáčově slovníku [Allgemeines historisches Künstler-Lexikon für Böhmen und zum Theile auch für Mähren und Schlesien]: Ernst Vančura. Studentka z Brna vypátrala v Moskvě jeho tvorbu. Působil na dvoře Kateřiny Veliké, složil pro ni tři národní symfonie.
5:03:01	Svaz skladatelů, zrušení původního, jmenování nového. Odlišná situace na Slovensku. Praktický význam ne/členství. Případ s Due Boemi, kteří si sami prosadili natáčení narátorovy skladby. Český hudební fond uděloval stipendia, menší i bez ohledu na členství ve svazu. V normalizačním svazu byl několikrát navržen, ale neprošel. Dirigent [Jiří] Waldhans. MŠ přijat zřejmě přičiněním Václava Felixe, entomologa a skladatele. Jako nečlen svazu v roce 1977 MŠ nemusel na „antichartu“.
5:14:15	KONEC

Miloš Štědroň - 2. část záznamu

3. NAHRÁVKA

0:00:00	Provázkový herec Pavel Zatloukal – fotograf. Profesionální éra, léta 1972–1973. Velké příležitosti pro MŠ: „Commedia dell'arte“, „Nezvěstný“, „Profesionální žena“... „Commedia dell'arte“ měla nastudováno několik dějových alternativ, ve skutečnosti se hrály jen tři verze. Scénář k „Nezvěstnému“ napsal zapomenutý spolupracovník divadla Miloš Pospíšil. „Bouřlivé výšiny“, inscenace Tálské. „Divadelní román“, jedna
---------	---

	z inscenací, kde byl Polívka vtažen do hry, hrál postavu Stanislavského. – Radek Balaš.
0:12:31	„Alenka“ [„Alenka v říši divů za zrcadlem“], důležitá inscenace. Poprvé nonsensové divadlo Evy Tálské, duševní jinobytí. První Alenku hrála konzervatoristka Milada Janderová. O dva roky později vznikla „Malá Alenka“, derivát první inscenace. – „Balada pro banditu“, připravovala se čtyři měsíce. Jak se zbojnické téma dostalo na Provázek. Snaha Bořivoje Srby pomoci stále omezovanějšímu Uhdemu. Tajně několik inscenací: dramatizace „Profesionální ženy“, operetní „Romance o lásce“ podle Puškina. Vazba Uhdeho k divadlu. Oleg Sus, Host do domu, kontakty MŠ se Susem. Oslzlý v divadle – musel na vojnu, nedramaturgoval „Baladu“. F. Emmert odmítl dělat hudbu. – Hudbu ke Komenského „Labyrintu“ Emmert taky odmítl dělat. S F. Emmertem byli přátelé, společně chodili do VÚMLu. Hudbu nakonec složil Karel Horký (Daniel Forró), fenomenální skladatel a hráč. – „Konec starých časů“ s hercem Opočenským. – Hra „Než jsem se narodil“ bulharského autora M. Petrova.
0:28:27	Nový vedoucí odboru kultury Stanislav Beránek. Film „Hra o jablko“ s Dášou Bláhovou, herečkou DNP. – Balada pro banditu – Cillerova scéna. Scénografický prvek: kláda. Zapojení mikrofonu na kladce vnášelo parametry rozhlasové hry. Režisér během zkoušek přebíral. Polívka v postavě Mageriho byl alternován. Uhdeho autorství bylo utajeno. Přebírali byli Miroslav Študent a Radvít Novák. Hudba vznikala cestou od songu k songu, dostával texty postupně. Tehdy byl pod vlivem doznívajícího modernismu. Easternové melodie, režisér rozhodl o složení kapely. Scénografie byla řešena minimalisticky. Poprvé zrušeno řadové uspořádání hlediště. (přerušeno)
0:45:37	Kláda na scéně. Josef Ciller byl hlavně výtvarník Scherhaufervův. – „Červený smích“. První hudební spolupráce Zdeňka Kluky. Společně s ním MŠ pracoval na poslední režii Scherhaufervův: „Bocatiovi“, open air produkci v Košicích podle libreta Rudolfa Schustera. – O vzniku inscenace „Na pohádku máje.“ Na poslední chvíli doplněn dialekt. Hudební podklady natočil [Gustav] Brom. Pozdější karlínská verze se velmi lišila.
0:58:47	„Velký vandr“. Jiří Pecha v roli Welzla, hrálo se sedm sezón, později byla obnovena. Vznikla rozhlasová verze, Miroslav Donutil už byl v té době populární pražský herec. Bývalý herecký kolega Pavel Zedníček. Hrál se pouze s klavírem a foukacími harmonikami. Princip pochodového divadla do kruhu kolem Procházkovy síně. Těsná blízkost s publikem. – Hostování s „Chameleonem“ v hotelu Tichý v Praze v roce 1986: historka z Václavem Havlem v publiku. Přišel i Bohumil Hrabal. Přítomný fotograf Jaroslav Krejčí. MŠ fotil taky Bohdan Holomíček a Jindřich Šteit.
1:12:20	V Brně divadlo fotil Karel Slach. Dělal dotáčky do inscenací DNP, např. „Chceme žít“. – Stávka byla úlitba bohům. Napsal Miloš Pospíšil. Výtvarník Václav Houf, použil velké figury. Hudba Emmert, napsal řadu bohužel zcela neznámých symfonií. Kresby Josef Stejskal. Později emigroval do Austrálie, stejně jako Dáša Bláhová a Uljana Studená. – Mnohá inspirace, i prostorová řešení, ze zahraničního divadla, např. Peter Brook. prostřednictvím Bořivoje Srby, který pracoval v Divadelním ústavu. MŠ měl některé věci od Kanadana Sparlinga a od tety Kyzlingové, která byla překladatelka z angličtiny. – Příběh etnologa Pospíšila, který dokumentoval na Sibiři mečové tance a na ostrovech u Korčuly. MŠ napsal kantátu „Terra Yugoslavia tremit“ [„Terra tremit“].
1:26:03	Boris Mysliveček, grafik, autor divadelních plakátů. – MŠ nikdy nebyl zaměstnancem divadla. 1962–63 se stal zaměstnancem Moravského muzea, vedl Divadlo hudby a jako asistent zpracovával Janáčkovu dílo. Věnoval se zahraničním odborníkům přijíždějícím

	studovat jeho tvorbu. – Přejít na fakultu MU. – Bylo důležitější divadelní angažmá nebo vlastní tvorba? V divadle se bohatě realizoval, bylo to svobodné prostředí, prostě tlaků typických v hudebněvědném i v profesionálně hudebním prostředí.
1:42:52	Scénické hudby pro zahraniční divadla. Zdeňkovi Pospíšilovi do Švýcarska a do Athén, V Německu pro režiséra Charvata napsal hudbu do „Jedermanna“. – Syn Petr studoval v Kasselu a pracoval v Bärenreiteru, seznámil se s různými osobnostmi. Od té doby je fixovaný na němčinu a německé prostředí. – Divadlo MŠ naplňovalo, navzdory době žili vesele. – Profesor Tošenovský, marxistický filozof, v roce 1968 mluvil do rozhlasu, přišel později o zaměstnání.
4. NAHRÁVKA	
1:53:34	(<i>natáčení videozáznamu</i>) Předpoklady pro komponování dobré scénické hudby. Srovnání s filmovou hudbou. V novém filmu se hudba a obraz rozpojují, fungují nezávisle na sobě. Funkce scénické hudby. V DNP měla největší požadavky Eva Tálská, stalo se i to, že vznikly tři odlišné hudby. „Viktorka“ celá byla inscenovaná jako hudební tvar. Také „Sir Halewyn“ nebo „Máj“. Jak vznikal „Máj“. Přístupy Scherhaufera a Pospíšila. Kde vznikaly nahrávky scénické hudby. Pospíšil měl v „Obsluhoval jsem anglického krále“ živou dechovku. (<i>konec videozáznamu</i>)
2:09:06	„Dlouhá cesta“ – Pospíšilova inspirace Shaolinem. Zapojení karatistického oddílu. Jak vznikala hudba. MŠ zvolil sborovou kantátu pro tři hlasy, zpívali tři sbormistři: Pančík, Mátl a Řezníček. Nahrávka vznikla v rozhlase. – „Jako tako“, malý folklórní muzikál Evy Tálské. – Jabloňová panna [„Svět snů“], pohádková inscenace na motivy Boženy Němcové. V roli čarodějnice Hatarajdy hudebně i herecky skvělá Iva Bittová. MŠ hrál na bicí (zvonkohru). MŠ zde inspiroval pozdější způsob sólového vokálního projevu Ivy Bittové. – DNP hrálo i dopolední představení pro děti. Archivování zvukových nahrávek k inscenacím. – „Svět snů“ se vozil na mezinárodní festivaly. – „Příběhy dlouhého nosu“. Hudebně vytvořeno z hudebního balastu. Zapojení zpívající herečky Moniky Maláčové.
2:22:10	Jiří Bulis byl skladatel Bolka Polívky, „Šašek a královna“. Hybnerův „Bluff“. – Velice důležitá inscenace „Obchod s chlebem“. Na Provázku celkem tři Brechtovy hry, ještě „Balet makábr“ („Zdržitelný vzestup Artura Uie“) [1986], odkaz k B. Mussolinimu. – Názor na Hanácké divadlo. Dvě spolupráce, díky Josefu Kovalčukovi. „Hra bez pravidel.“ MŠ poznal Prostějov díky manželce, která tam byla zaměstnaná jako lékařka. Vztah P. Scherhaufera k HaDivadlu. – Zdeněk Čecháček (Turba), původně režisér Divadla [poezie] X. „Historie Velikého Okresního Kýžala“ od Ludvíka Kundery. Eva Tálská v inscenaci hrála pod pseudonymem Boa Tálská. Písničky napsal Pavel Blatný. V. Havel hodnotil Kýžala kriticky. – Havlovy hry na Provázku, „Odcházení“. „Zahradní slavnost“ po listopadu 1989 v celé republice.
2:36:36	L. Kundera jako dramatik. Hudba k „Labyrintu světa a lusthausu srdce“ – složil ji K. Horký (D. Forró). MŠ s Horkým napsali balet o Villonovi. Horký byl velký talent, pohotový, škoda, že nemohl dělat muzikálové divadlo se S. Mošou. Horký zaskakoval u slavné zahraniční kapely za onemocnělého klávesistu. Zážitek z natáčení hudby do „Chameleona“. Scherhaufers vyhlásil „Chameleona“ za zásadní kus, operu v DNP. Byly to operní scény, spíš muzikál. Scéna J. Zavorský, kostýmy J. Zbořilová. Oslzlý fungoval jako dramaturg, byl spoluautor textu. MŠ přinesl Zweigův text, Kundera ho převzal a upravoval. Původně měl být autorem M. Uhde. S inscenací hodně cestovali. MŠ námět přinesl už v sezóně 1979/80, původně chtěli na postavu Fouchého B. Polívku. – Způsoby připomínkování inscenací ze strany dohlížitelů. Ota Řídký,

	komunistický ideolog, dokonce jistou dobu dosazen jako hlavní dramaturg divadla.
2:51:11	Projekt „Cesty“. Koordinátoři B. Nekolný a [Jan] Dvořák. Ideový konzultant Zdeněk Buchvaldek. MŠ pro něj psal hudbu do Brechta. Měsíc před premiérou schvaloval. Ota Řídký se k projektu vyjádřil negativně, Buchvaldek to zachránil. – Jak probíhala společná příprava projektu, hlavní diskuse mezi Scherhauserem, Nekolným, Goldflamem a Oslzlým. Zapojení Evy Tálské, jen formálně, není kolektivní typ. – Jak se v 80. letech proměňovala pod vlivem společenského vývoje atmosféra v divadle. DNP bylo začleněno do Státního divadla. Dříve součást Domu umění, ředitelka Gerta Pospíšilová byla tolerantní. Státní divadlo do všeho mluvilo, schvalovačky. Ředitel Jiří Majer dělal doktorát u MŠ. S jeho pomocí zachraňovali vzácné dokumenty před neodbornými nápady dr. Kalába. Jezdil s divadlem na zájezdy, historka z Jugoslávie. – Příběh světce Kolbeho.
3:08:54	Scherhauserův vynález scénického čtení. Forma obrany před cenzurou: zahlcení cenzury. Druhá polovina 80. let – příchod nových lidí, Donutil mířil pryč, příchod režiséra V. Morávka. MŠ s ním dělal několik inscenací, mj. „Maryšu“ pro Divadlo Na zábradlí. S režisérem Hajdou před tím připravoval „Leonce a Lenu“. (<i>Nad seznamem inscenací z internetové České divadelní encyklopedie http://encyklopedie.idu.cz zmínky o dalších pracích</i>).
3:26:36	Proměny v Divadle na provázku po roce 1989. Změny v tvorbě Scherhausera a Tálské. Tálská natočila se Slachem nedoceněný film. „Justina“, Scherhauserova inscenace. „Aljaška“ Johna Novaka. K obnoveným „Šibeničním písním“ psal novou hudbu. obnoven i „Velký vandr“. „Omyly slečny smrti“ od [Velemira Chlebnikova a Vincenta] Lourié, MŠ hudbu přeinstrumentoval. – „Vzhůru do pekla“, Gil Vicente ve zpracování Františka Listopada. – Poměr práce pro Provázek a jiná divadla. MŠ v 90. letech hodně spolupracoval se Studiem Dům Evy Tálské.
3:40:31	KONEC